

disk Følelse og nordisk Tankesæt. Naar man samtidig modtog dette Budskab fra Forhandlingerne i Berlin, maatte man uvilkaarligt mindes selve Goethes Ord i „Faust“: „Zwei Seelen wohnen, ach, in meiner Brust, die eine will sich von der anderen trennen“.

Saaledes staar man med stærkt delte Følelser overfor dette fordums Tyskland og Nutids-Tyskland, hvor, trods Krigsbegivenhederne og den Nød, som hersker i Tyskland, en saa aggressiv Følelse kan være fremherskende, som gav sig Udtryk i den preussiske Landdag. Man ser tillige, at der fra lokale Myndigheder Syd for den nuværende Grænse trods den frisiske Politik, der føres fra vor Side i Nordsløvig overfor det tysksindede, men dansktalende Mindretal, ikke desto mindre trues med, at man vil lukke en Del af den danske Privatskole, den saakaldte Tivoliskole i den sydlige Del af Byen. Vi har imidlertid set, at Centralmyndighederne i Berlin ved anden Lejlighed har vist sig at være i Besiddelse af en klarere og bedre Forstaaelse af, hvad der i Virkeligheden baadede Forholdet mellem de to Nabolande, og man har derfor vel ogsaa nu Lov til at haabe, at det Skridt, der her er planlagt fra tysk Side, ikke vil blive ført ud i Virkeligheden. Men hele den stærkt aggressive Virksomhed, som for Tiden udfoldes fra tysk Side, er af et saadant Omfang, at den har Krav paa den stærkeste Interesse fra dansk Side.

Jeg havde i de korte Bemærkninger, der veksledes forleden Dag, Lejlighed til at gøre opmærksom paa Opkøbene, de stærkt forcerede Jordopkøb, der foregaar ikke mindst nu i vore sydlige Grænseegne; og fra mit Partis Side har vor Ordfører, det ærede Medlem Hr. Pürschel, jo meget stærkt paa dette Forhold, da han havde Ordet her ved Tillægsbevillingslovforslagets Behandling første Gang. Jeg takker den højtærede Statsminister for de Udtalelser, han fremsatte ved denne Lejlighed, gaaende ud paa, at Regeringen havde sin Opmærksomhed i høj Grad henvendt paa dette Forhold. Det forekommer mig, at man ikke kan være i Tvivl om, at der her fra vore nationale Modstanderes Side udfoldes en meget vel organiseret Virksomhed, der i første Linie tager Sigte paa at bringe dansk Ejendom over paa tyske Hænder i de blandede Egne langs Grænsen, navnlig nede i Slogs Herred og visse Egne ved Flensborg Fjord, saaledes ganske særligt nede i Kollund, hvor vi trods Hjemmetyskheden opnaaede et smukt dansk Flertal den 10. Februar 1920, en stærk Virksomhed for at bringe dansk Ejendom over paa tyske Hænder. Naar vi ser den

Oversigt over Ejendomsforholdene, som Magister H. V. Clausen offentliggjorde den 28. December 1922 i „Højmdal“, og som viste en overmaade glædelig Forskydning af Ejendomsbesiddelsesforholdene fra tysk til dansk Side, og naar man saa sammenligner Forholdene nu med Forholdene for ca. 5 Fjerdingaar siden, nødes man utvivlsomt til at konstatere, at der er sket overordentlig beklagelige Tilbageskridt. Jeg skal ikke trætte ærede Medlemmer ved Oplæsning af Tal, men nøjes med at nævne, at i den Statistik, som Hr. Magister H. V. Clausen den Gang offentliggjorde, og som hvilede paa en meget grundig Undersøgelse af Forholdene, laa det for alle de Ejendomme Vedkommende, der var sat i Ejendomsskyld af over 100 000 Kr., saaledes, at i Tønder Amt havde 34 pCt. af disse Ejendomme før Krigen været i dansk Eje, medens 66 pCt. havde været i tysk Eje; nu er 54 pCt. i dansk Eje og 46 pCt. i tysk Eje. I Aabenraa Amt var det danske Procenttal den Gang 24, det tyske 76, nu er det nøjagtig omvendt, det danske er 76 og det tyske 24. Her er imidlertid i den senere Tid sket en overordentlig beklagelig Forskydning, og det vil være nødvendigt, at man i højeste Grad har sin Opmærksomhed henvendt paa disse Forhold. Det er mit Haab, at det vil lykkes at bøde paa disse Forhold gennem de Foranstaltninger, man nu tager Sigte paa at gennemføre.

Samtidig hermed udfoldes fra tysk Side en maalbevidst Skoleagitationsvirksomhed i disse Egne, jeg behøver blot at minde om det Ordskiite, der har fundet Sted i Anledning af det tyske Krav om Oprettelse af en tysksproget Skoleafdeling i Egersund. Naar man samtidig mindes de Udtalelser, der er faldet i den preussiske Landdag, kan man ikke være i Tvivl om, at man tilsigter et ganske bestemt Formaal, nemlig at bane Vejen for en Konsolidering af Tyskheden for derigennem med Tiden at faa en Flytning af Grænsen mod Nord ikke med Magtmidler, men ad fredelig Vej, eventuelt gennem en ny Afstemning.

Jeg ser desværre ikke det ærede Medlem Hr. Schmidt i Salen i Dag, ellers vilde jeg have stillet nogle bestemte Spørgsmaal til ham i Anledning af den yderst besynderlige Artikel, han har skrevet i det langt Syd paa udkommende „Deutsches Volkstum“, og som han i Udtog har gengivet i sit Blad „Neue Tøndernsche Zeitung“, hvor det ærede Medlem har gjort sig til Talsmand for en sælsom Opfattelse af Mindretalsrettigheder og Mindretalsforhold, idet han